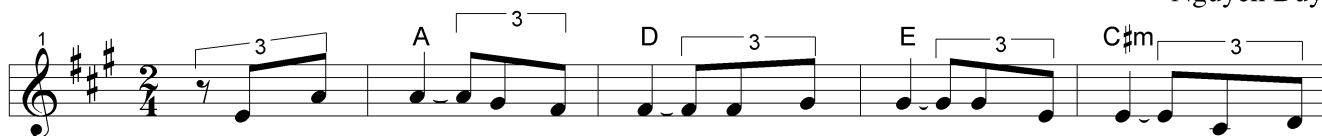

ĐƯỜNG CON ĐI

Nguyễn Duy

1. Ngài sai tôi đi vào đời, Niềm tin vui gieo lòng người, Ngài sai
 2. *Kìa xưa con khi vào đời, Hồn hằng say quá đẹp người, nở mệnh*
 3. Về muôn phương đi mọi miền, Liều hy sinh thân dịu hiền, Mà mỗi
 4. *Rồi hôm xưa có một ngày, Ngồi nghe mưa bay ngập đầy, Hồn tẻ*
 5. Lòng băng khuôn sẽ nhũ lòng, Đường gai chông gió mịt mù, Ngày thâm
 6. *Rồi Tin Yêu sáng nhịp đường, Từ cao xanh đến nhẹ nhàng, Hồn cô*

tôi đi mọi nơi. Dù tim tôi còn băng giá. Rồi mai
mong hoa rục tươi. Dù gian nan mờ hơi thấm, Tình thương
 con vẫn cười duyên. Dù bao đêm năm không ngủ, Lòng hằng
mê rã rồi vai. Hồn con như loài chim bé, Sự ra
 u trong trời giông. Đường phong ba nổi bão táp, Lòng héo
đơn nay lửa hong. Và con đi vào nỗi tiếp, Làn gió

đây sẽ nhạt nhòa. Tình thương yêu mãi đậm đà. Đ.K. Đường con
yêu chứa ngập lòng, vẫn đi gieo Tin Mừng nồng.
 say vẫn tràn bờ, Dù gian lao con chẳng từ.
cánh giữa bầu trời, Đây thân con đã mệt mỏi.
 hát thấy ngại ngùng, Hồn cô thêm lạnh lùng.
mát suốt đường trường, Đường xưa nay thêm đẹp hòng.

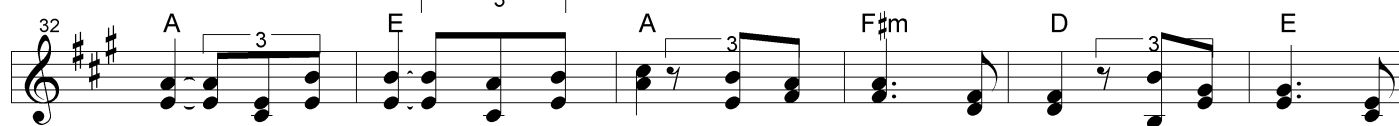
đi Chúa ơi, Dù xa xăm vẫn vui, Vì tương lai đồng lúa

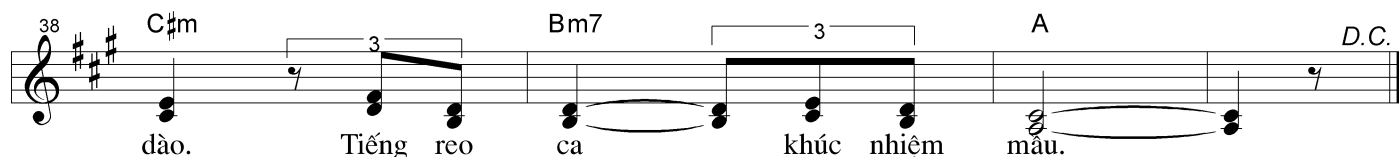
mới. Bước gieo trong ngậm ngùi, Sẽ tươi vui gặt về. Lúa thơm

tho gánh đầy vai. Đường thương yêu Chúa ơi, Là đi trong nắng

tươi, Rồi mai đây rừng thêm lá. Núi thêm hoa ngọt ngào, Trái tim yêu đạt

đào. Tiếng reo ca khúc nhiệm màu.